

UvA-DARE (Digital Academic Repository)

Methoden van onderzoek

van Ooyen-Houben, M.; Bieleman, B.; Korf, D.J.

Publication date

2014

Document Version

Final published version

Published in

Coffeeshops, toeristen en lokale markt: evaluatie van het Besloten club- en Ingezetenen criterium voor coffeeshops

[Link to publication](#)

Citation for published version (APA):

van Ooyen-Houben, M., Bieleman, B., & Korf, D. J. (2014). Methoden van onderzoek. In M. van Ooyen-Houben, B. Bieleman, & D. J. Korf (Eds.), *Coffeeshops, toeristen en lokale markt: evaluatie van het Besloten club- en Ingezetenen criterium voor coffeeshops* (pp. 25-31). (Cahier WODC; No. 2014-12). WODC. <http://www.wodc.nl/onderzoeksdatabase/2021g-coffeeshops-toeristen-en-lokake-markt-evaluatie-van-het-besloten-club-en-het-ingezetenen-criterium-voor-coffeeshops.aspx?cp=44&cs=6799>

General rights

It is not permitted to download or to forward/distribute the text or part of it without the consent of the author(s) and/or copyright holder(s), other than for strictly personal, individual use, unless the work is under an open content license (like Creative Commons).

Disclaimer/Complaints regulations

If you believe that digital publication of certain material infringes any of your rights or (privacy) interests, please let the Library know, stating your reasons. In case of a legitimate complaint, the Library will make the material inaccessible and/or remove it from the website. Please Ask the Library: <https://uba.uva.nl/en/contact>, or a letter to: Library of the University of Amsterdam, Secretariat, Singel 425, 1012 WP Amsterdam, The Netherlands. You will be contacted as soon as possible.

Cahier 2014-12

Coffeeshops, toeristen en lokale markt

Evaluatie van het Besloten club- en het Ingezetenen criterium voor coffeeshops

Eindrapport

M. van Ooyen-Houben (WODC)
B. Bieleman (Bureau INTRAVAL)
D.J. Korf (UvA, Bonger Instituut voor Criminologie)

Met medewerking van:

M. van der Giessen (WODC)
R. Mennes (Bureau INTRAVAL)
R. Nijkamp (Bureau INTRAVAL)
J.M. Snippe (Bureau INTRAVAL)
A. Benschop (UvA, Bonger Instituut voor Criminologie)
T. Nabben (UvA, Bonger Instituut voor Criminologie)
M. Wouters (UvA, Bonger Instituut voor Criminologie)

2 Methoden van onderzoek

M. van Ooyen-Houben, B. Bieleman, D.J. Korf

2.1 Opzet van het onderzoek

Het onderzoek bestaat uit een meting van de implementatie en een meting van uitkomsten. Bij dit laatste is onderzocht hoeveel coffeeshopbezoeken er worden afgelegd, wat de kenmerken zijn van bezoekers, hoe vaak cannabis wordt gekocht in de coffeeshops of buiten de coffeeshops, en welke veranderingen in gebruiks- en aankoopgedrag zich hebben voorgedaan bij cannabisgebruikers. Verder is een etnografische studie uitgevoerd naar ontwikkelingen in de illegale markt.

Voor het onderzoek zijn drie metingen verricht. Begin 2012 is een nulmeting uitgevoerd. Op dat moment werden de nieuwe criteria nog nergens gehandhaafd. De meting van de implementatie is iets later uitgevoerd, in de begintijd van de handhaving in de zuidelijke provincies (mei-augustus 2012). De eerste vervolgmeting is uitgevoerd in oktober-november 2012, een half jaar na de start van de handhaving in het zuiden.¹⁴ De derde en laatste meting heeft betrekking op de situatie van een jaar later, oktober-november 2013. Bij alle metingen is met dezelfde methode gewerkt, zodat de bevindingen met elkaar vergeleken kunnen worden en een beeld ontstaat van ontwikkelingen in de tijd.

Het onderzoek is een combinatie van cross-sectioneel en longitudinaal onderzoek. Bij de cross-sectionele metingen is op elk meetmoment een steekproef getrokken van personen die op dat moment aanwezig waren in de coffeeshop, op straat etc. Bij de drie meetmomenten kunnen dit telkens verschillende personen zijn. De bevindingen bij de drie meetmomenten worden bij de analyse vergeleken en verschillen tussen de meetmomenten worden beschreven. Bij de longitudinale studie is een cohort van gebruikers van begin 2012 tot eind 2013 gevolgd. Hierbij zijn steeds dezelfde gebruikers benaderd. Hun ontwikkeling wordt in kaart gebracht. Daarnaast is verdiepend veldonderzoek gedaan naar kenmerken van (spelers op) de illegale markt.

2.2 De steekproef

Het onderzoek wil een beeld geven van de situatie op landelijk niveau. Er zijn daarom gemeenten in het gehele land geselecteerd, 14 in totaal.¹⁵ De gemeenten zijn in 2012 getrokken uit de 104 gemeenten met coffeeshops die er eind 2011 waren (Bieleman, Nijkamp & Bak, 2012). De steekproef is samengesteld uit grotere en kleinere gemeenten, gemeenten met veel en gemeenten met weinig coffeeshops, gemeenten met veel en gemeenten met weinig softdrugstoerisme, en uit zowel grensgemeenten als gemeenten in de rest van het land. Verder is gestreefd naar een evenwichtige geografische spreiding van de gemeenten over het land. Zeven

¹⁴ Zie de tussenrapportage voor een uitgebreide bespreking van de implementatie en uitkomsten tot november 2012.

¹⁵ In het implementatieonderzoek is nog een 15^e gemeente geïncludeerd. Deze bevindt zich in een van de zuidelijke provincies.

gemeenten bevinden zich in de zuidelijke provincies en zeven in de overige provincies. In 2012 vormden de zeven gemeenten in de drie zuidelijke provincies de 'experimentele' groep en de zeven gemeenten in de overige provincies de 'vergelijkingsgroep'. In het zuiden werd immers het nieuwe, aangescherpte beleid vanaf 1 mei 2012 gehandhaafd, daarbuiten nog niet. De twee groepen van gemeenten zijn zo goed als mogelijk gematcht op basis van het aantal inwoners, het aantal coffeeshops, de geografische ligging ten opzichte van de grens en de ingeschatte omvang van het softdrugstoerisme.

De indeling van de 14 gemeenten in een 'experimentele' groep en een 'vergelijkingsgroep' gaat sinds 1 januari 2013 niet meer helemaal op. Vanaf die datum kunnen gemeenten de handhaving van het Ingezetenen criterium schoeien op hun eigen lokale leest. Uit de resultaten van de implementatie (zie onder meer tabel 4.2) blijkt dat de scheidslijn tussen de experimentele en de vergelijkingsgemeenten hierna minder scherp is geworden, maar nog steeds in zekere mate aanwezig is.¹⁶ Er is daarom – en ook ten behoeve van de vergelijkbaarheid en anonimiteit – bij de rapportage van de uitkomsten vastgehouden aan de oorspronkelijke indeling in experimentele en vergelijkingsgemeenten.

Daarbij komt dat in de gemeenten in de drie zuidelijke provincies het Besloten clubcriterium is vervallen in 2013, terwijl in de overige provincies nooit zo'n criterium is gehandhaafd. Het vervallen van het Besloten clubcriterium is op te vatten als een interventie die alleen in het zuiden is toegepast.¹⁷

Om recht te doen aan de in 2013 bestaande verschillen in handhaving binnen de experimentele groep zijn ook berekeningen uitgevoerd waarbij gemeenten die actief handhaven zijn vergeleken met gemeenten die dat niet deden.

Bij de samenstelling van de steekproef in 2012 waren er gemeenten die kort tevoren hadden geparticipeerd in het evaluatieonderzoek van pilots ter reductie van overlast rond coffeeshops van het Instituut voor Veiligheid en Crisismanagement (De Hoog, Van den Brink, Van der Varst et al., 2012). Deze gemeenten zijn uitgesloten van deelname aan het onderhavige onderzoek. In dat onderzoek waren omwonenden van een aantal coffeeshops namelijk ook al bevroegd.

Gemeenten buiten de drie zuidelijke provincies die in 2012 mogelijk 'overloopgebied' voor drugstoeristen zouden kunnen worden, dat wil zeggen dat niet-ingezetenen van Nederland mogelijk naar coffeeshops in deze gemeenten zouden kunnen uitwijken na handhaving van de nieuwe criteria in het zuiden, zijn uitgesloten van de vergelijkingsgroep van het onderzoek. Uit wetenschappelijke studies is bekend dat bij intensivering van politietoezicht en handhaving (op criminaliteit) in een bepaald gebied (lichte) verplaatsing van effecten kan optreden naar aangrenzende gebieden (de zogenoemde 'catchment areas'; Bowers, Johnson, Guerette et al., 2011; Braga, Papachristos & Hureau, 2012; Weisburd & Braga, 2007).

Voor elke gemeente is vooraf een eventuele vervangende gemeente aangewezen, die ingeval van niet-deelname van de geselecteerde gemeente ingezet zou worden. De selectie van gemeenten heeft plaatsgevonden in overleg tussen onderzoekers van het WODC en Bureau INTRAVAL en beleidsmedewerkers van het ministerie van Veiligheid en Justitie, op basis van een voorstel van Bureau INTRAVAL. Tabel 2.1 geeft

16 De gemeenten in de zuidelijke provincies hebben vaker dan de noordelijke gemeenten het Ingezetenen criterium in hun beleid/handavingsarrangement opgenomen en handhaven dit vaker actief. Zie hoofdstuk 4.

17 Uit de interviews met lokale respondenten (zie hoofdstuk 4) komt naar voren dat het vervallen van het Besloten clubcriterium in het zuiden als een zeer belangrijke verandering is ervaren.

een overzicht van de steekproef van gemeenten in de drie zuidelijke provincies en in de overige provincies.

Tabel 2.1 Aantal coffeeshopgemeenten in de steekproef, ingedeeld naar zuidelijke provincies-overige provincies, veel-weinig softdrugstoerisme en ligging nabij de grens

	Gemeenten in de zuidelijke provincies	Gemeenten in de overige provincies
Grensgemeenten met veel softdrugstoerisme	2 (+ 1)	2
Grensgemeenten met weinig softdrugstoerisme	1	1
Niet-grensgemeenten met veel softdrugstoerisme	1	1
Niet-grensgemeenten met weinig softdrugstoerisme	3	3
Totaal	7 (+ 1)	7

In elke steekproefgemeente is een coffeeshopgebied geselecteerd. In dat gebied zijn de klanten van de daar aanwezige coffeeshop(s) bevroegd, zijn tellingen van coffeeshopbezoeken verricht en overlast en criminaliteit bij omwonenden gemeten. Ook zijn de daar gevestigde coffeeshophouders bevroegd. Er zijn geen gebieden geselecteerd waar het aangekondigde afstandscriterium tot scholen zou gaan leiden tot sluiting van een of meer coffeeshops.¹⁸ De metingen van de illegale gebruikersmarkt zijn buiten de geselecteerde coffeeshopgebieden verricht. De procesevaluatie richt zich op de gehele gemeente.

De door de onderzoekers benaderde gemeenten i.c. burgemeesters reageerden overwegend positief op het verzoek tot deelname. Eenmaal weigerde een burgemeester zijn gemeente te laten deelnemen, waarbij als reden werd aangegeven dat het onderzoek mogelijk onrust zou kunnen veroorzaken onder inwoners, terwijl de situatie rond de coffeeshops in deze gemeente op dat moment rustig en beheerst was. Hiervoor is een alternatieve gemeente in het onderzoek opgenomen. In één aanvankelijk geselecteerde gemeente sloten enkele coffeeshops pal voor 1 mei 2012 – de invoering van het nieuwe beleid in de zuidelijke provincies – definitief de deuren. Ook hiervoor is een alternatieve gemeente ingezet. De aanvankelijk geselecteerde gemeente is wel in het onderzoek gehandhaafd. In tabel 1 is deze gemeente aangeduid met (+1), het is een extra gemeente, waar wel sprake was van handhaving van de nieuwe criteria maar waar de effecten groter zouden kunnen zijn omdat tegelijkertijd het aantal coffeeshops werd ingeperkt. Deze gemeente is in de procesmeting van het onderzoek meegenomen, maar bij de effectevaluatie, vanwege deze mogelijk grotere veranderingen, buiten beschouwing gelaten. Als gevolg van de exclusiecriteria (deelgenomen aan onderzoek van De Hoog et al., 2012; mogelijk overloopgebied; mogelijke invloed van invoering landelijk afstandscriterium) en weigering tot deelname is een van de drie zuidelijke provincies niet vertegenwoordigd in het onderzoek.

¹⁸ In 2011 werd een afstandscriterium tussen coffeeshops en scholen voor voortgezet onderwijs en middelbaar beroepsonderwijs van 350 meter aangekondigd (TK 2010-2011, 24077-259, mei 2011). Dit criterium zou ingevoerd worden per 1 januari 2014. De verwachting was dat dit criterium ook in 2012 en 2013 al zijn schaduw vooruit zou kunnen werpen op coffeeshops. Van landelijke invoering van het 350 meter criterium is in november 2012 echter afgezien (TK 2012-2013, 24 077, nr. 293, november 2012).

De gemeenten in dit rapport vormen een steekproef, aan de hand waarvan een beeld wordt nagestreefd van meer algemene (landelijke) ontwikkelingen. De steekproef van gemeenten, coffeeshopgebieden, coffeeshopbezoekers en cannabisgebruikers buiten de coffeeshops is met het oog hierop zo representatief mogelijk samengesteld, door rekening te houden met relevante bekende kenmerken (zie tabel 2.1, 4.1, 5.1 en 6.1 en 7.1), meetperioden evenwichtig te spreiden (zie paragraaf 2.1, 2.3, 5.1, 6.1 en 7.1), respondenten aselekt of op verschillende manieren te benaderen (zie paragraaf 2.3, 5.1, 6.1 en 7.2) en ervoor te zorgen dat per gemeente de verschillende categorieën actoren in het onderzoek betrokken zijn (zie paragraaf 4.1). Grensgemeenten zijn mogelijk oververtegenwoordigd ten opzichte van de totale groep van coffeeshopgemeenten in Nederland (Bieleman, Nijkamp, Reimer & Haaijer, 2013).

Er wordt niet op het niveau van individuele gemeenten gerapporteerd. Ten eerste omdat de aantallen respondenten per gemeente gering zijn. Het beeld zou niet valide kunnen zijn. Ten tweede omdat bij de procesmeting het risico zou ontstaan dat antwoorden naar individuele respondenten (gemeenteambtenaren, politiefunctionarissen, coffeeshophouders, Officieren van Justitie) te herleiden zijn. Gemeenten worden in dit rapport ook niet met name genoemd. Deze keuze is eveneens gemaakt ter voorkoming van herleidbaarheid van antwoorden naar individuele respondenten. Een derde reden is dat een deel van de metingen geen betrekking heeft op een hele gemeente, maar op een coffeeshopgebied binnen een gemeente.

2.3 Wat is gemeten?

Op de drie meetmomenten – begin 2012, eind 2012 en eind 2013 – is telkens gemeten: de wijze waarop het aangescherpte beleid is geïmplementeerd, de ervaren overlast onder omwonenden van coffeeshops, de omvang van het coffeeshopbezoek, kenmerken van coffeeshopbezoekers, en de omvang en aard van de aankoop van cannabis buiten de coffeeshops.

Bij alle onderdelen is gekozen voor originele empirische dataverzameling. Er is geen gebruik gemaakt van registratiecijfers van politie of gemeente. Deze keuze is gemaakt omdat registratiecijfers altijd ook een weerspiegeling zijn van de inspanningen van politie of gemeente (zie onder andere Kilmer & Hoorens, 2010). Zo hangen bijvoorbeeld overlastmeldingen waarschijnlijk samen met de mate waarin burgers attent zijn gemaakt op de mogelijkheid om overlast te melden. Ook de meldingsbereidheid van burgers speelt mee. Wat betekent dan een toe- of afname van het aantal drugsoverlastmeldingen? Het kan duiden op een reële toe- of afname van de overlast, maar ook op toegenomen alertheid van burgers en bereidheid van burgers om te melden. Daarom is in dit onderzoek gekozen voor een empirische overlastmeting onder personen in de directe omgeving van de coffeeshop. Er is gekozen voor personen in de directe omgeving omdat in onderzoek is aangetoond dat vooral de omwonenden die binnen een straal van 50 meter van de coffeeshop wonen overlast van de coffeeshop ervaren; daarbuiten neemt de overlastervaring al rap af (Broekhuizen, Boers, Ruiters & Slot, 2011). Bij metingen verder weg van de coffeeshops zou dan mogelijk het effect van overlastverminderende maatregelen niet meer vastgesteld kunnen worden (De Hoog et al., 2012). Cijfers over aanhoudingen van drugsdealers en –runners lijden aan het euvel dat ze evenzeer kunnen duiden op toegenomen aanwezigheid van deze dealers en runners als op toegenomen activiteiten van de politie. Voor het in beeld brengen van de omvang van de aankoop van cannabis buiten de coffeeshop wordt daarom niet afgegaan op politieregistraties, maar op informatie van cannabisgebruikers zelf over hun aankoopgedrag.

Er zijn zowel cijfermatige, kwantitatieve als verhalende, kwalitatieve gegevens verzameld. Over de implementatie zijn interviews gehouden aan de hand van een topiclijst. Over overlast, coffeeshopbezoeken, kenmerken van bezoekers en aankoopgedrag van cannabis buiten de coffeeshops zijn met behulp van vragenlijsten kwantitatieve gegevens ingewonnen. Kenmerken en ontwikkelingen op de illegale markt zijn in beeld gebracht in een etnografische deelstudie.

2.3.1 De meting van de implementatie

Omdat het Besloten club- en het Ingezetenen criterium vrij ingrijpende en nieuwe maatregelen voor coffeeshops zijn, waarmee niet eerder ervaring is opgedaan, is ook gekeken naar de implementatie. De centrale vraag hierbij is: hoe wordt het nieuwe beleid in de praktijk geïmplementeerd. Dit is relevant voor de interpretatie van de uitkomsten (onder andere: Durlak & DuPre, 2008; Rossi, Freeman & Lipsey, 1999; Wholey, Hatry & Newcomer, 2004).

In 2012 zijn twee interviewrondes gehouden in de drie zuidelijke provincies waarin de nieuwe criteria toen geïmplementeerd werden. In 2013 zijn niet alleen interviews gehouden in de zuidelijke provincies, maar ook in de rest van het land. De eerste ronde vond plaats tussen mei en augustus 2012, in de begintijd van de nieuwe criteria. Toen zijn 32 interviews gehouden met 40 personen in acht zuidelijke gemeenten. In de tweede ronde, die terugblikte op de periode sinds het eerste interview en focuste op de situatie in oktober-november 2012, zijn 30 interviews gehouden met 36 personen in dezelfde acht gemeenten (zie Van Ooyen & Van der Giessen, 2013). In de derde en laatste ronde, waarover in het onderhavige rapport wordt gerapporteerd, zijn 57 interviews afgenomen bij in totaal 61 personen. Deze keer zijn respondenten in alle steekproefgemeenten (15 in totaal) bevroegd. Het Ingezetenen criterium geldt sinds 1 januari 2013 immers voor heel Nederland. Per steekproefgemeente zijn minimaal twee en maximaal zes interviews beschikbaar – gemiddeld vier – waarbij er steeds voor is gezorgd dat vanuit verschillende professionele lokale perspectieven informatie beschikbaar is gekomen. Er is gewerkt met een topiclijst waar de respondenten open antwoorden op konden geven. In de interviews is aan de orde gesteld:

- Hoe het Ingezetenen criterium in de betrokken gemeenten wordt geïmplementeerd:
 - Is het in het lokale coffeeshopbeleid en het handhavingsarrangement opgenomen? Welke feiten liggen ten grondslag aan deze beslissing?
 - Wordt het actief gehandhaafd? Welke feiten liggen ten grondslag aan de beslissing om al dan niet actief te handhaven? Hoe en hoe vaak zijn de coffeeshops gecontroleerd op het criterium?
- Hoe de verkoop van cannabis aan gebruikers buiten de coffeeshops wordt bestreden:
 - Hoe zijn dealers (straatdealers, thuisdealers, 06-dealers e.a.) en runners opgespoord en aangepakt? Met welke prioriteit?
- Of in de gemeenten andere maatregelen worden genomen om de overlast en het drugstoerisme en de verkoop buiten de coffeeshops terug te dringen en de coffeeshops kleiner en beheersbaar te maken.

Met deze vragen wordt aangesloten bij hetgeen in beleidsbrieven wordt gezegd over de implementatie van het Ingezetenen criterium:

'Het lokale bestuur stelt het coffeeshopbeleid – binnen het landelijke kader (de Opiumwet en de Aanwijzing Opiumwet) – vast en voert de regie. De lokale driehoek vult het beleid concreet in en stelt prioriteiten bij de dagelijkse handhaving. Een handhavingsarrangement – waarbinnen het optreden van bestuur, politie en OM op elkaar aansluit en elkaar aanvult – is daarbij onontbeerlijk. Uitgangspunt is dat de handhaving van het Ingezetenen criterium op 1 januari 2013 start. De handhaving geschiedt in overleg met betrokken gemeenten en zo nodig gefaseerd waarbij wordt aangesloten bij het lokale coffeeshop- en veiligheidsbeleid zodat er sprake is van lokaal maatwerk. Afstemming over lokaal maatwerk vindt plaats in de lokale driehoek. In elk geval zal er afstemming plaatsvinden over het handhavingsarrangement, inclusief de handhaving van het Ingezetenen criterium en de eventuele fasering daarvan, en de maatregelen die verder worden getroffen in het kader van het coffeeshopbeleid.' (TK 2012-2013, 24077, nr. 293, november 2012, p. 2)

De interviews zijn gehouden met lokale en landelijke actoren die vanuit hun functie zicht hebben op de processen en de ontwikkelingen. In elke steekproefgemeente is gestreefd naar een vertegenwoordiging uit de partijen die volgens de beleidsdocumenten een belangrijke rol hebben: gemeente, politie, Openbaar Ministerie en coffeeshopexploitanten of – bedrijfsleiders. Hier wordt verder op ingegaan in hoofdstuk 4.

2.3.2 De meting van uitkomsten

Het onderzoek wil meten of de doelen van het nieuwe beleid zijn gerealiseerd en of negatieve neveneffecten zijn tegengegaan. De doelstelling is (zie ook hoofdstuk 1):

'Om overlast en criminaliteit die verband houden met coffeeshops en de handel in verdovende middelen tegen te gaan, zal een einde worden gemaakt aan het huidige 'open-deur-beleid' van de coffeeshops. Coffeeshops moeten kleiner en beheersbaar worden gemaakt. Het ontstaan van zeer grote coffeeshops werkt al snel problematisch uit. De aantrekkingskracht van het Nederlandse drugsbeleid op gebruikers afkomstig uit het buitenland moet worden teruggedrongen. Coffeeshops worden klein en besloten en zullen zich in hun verkoop moeten gaan richten op de lokale markt. De handel in drugs is vergroot, geprofessionaliseerd en vercommercialiseerd. De aanpak georganiseerde (drugs)criminaliteit moet dan ook worden geïntensiveerd.' (TK 2010-2011, 24 077, nr. 259, mei 2011, p. 2; zie ook TK 2011-2012, 240 77, nr. 265, oktober 2011; TK 2011-2012, 24 077, nr. 267, december 2011; TK 2011-2012, 24 077, nr. 286, april 2012)

Het *'weren van drugstoeristen'*, waar het Ingezetenen criterium voor is bedoeld, is in 2013 daarom doorgezet (TK 2012-2013, 24 077, nr. 293, p. 2). In het drugsdebat van maart 2012 heeft de Minister van Veiligheid en Justitie bovendien opgemerkt dat met het kleiner en beheersbaar maken van de coffeeshops 'de voordeur' van de coffeeshop' wordt ingeperkt, waardoor bij 'de achterdeur' de problemen eveneens verder worden beperkt (Handelingen, Drugsbeleid, nr. 69, maart 2012).¹⁹

¹⁹ Soms leggen onderzoekers direct deze link, zoals bijvoorbeeld Van der Torre, Beke, Bervoets et al. (2013) in het evaluatieonderzoek van het Besloten club- en het Ingezetenen criterium in Midden en West Brabant en Zeeland: 'Door de grote afname van het aantal buitenlandse drugstoeristen is de criminele geldstroom, via de voordeur en de achterdeur van coffeeshops, naar de drugsonderwereld fors afgenomen' (p. 9).

Er is verder in de beleidsdocumenten expliciet geanticipeerd op het mogelijke negatieve neveneffect van de opkomst van een illegale markt voor cannabis. Door extra politiecapaciteit in te zetten verwachtte de minister dit effect tegen te kunnen gaan.

De doelen zijn voor het onderzoek vertaald in concrete uitkomstmaten:

- omvang en aard van ervaren overlast onder omwonenden van coffeeshops;
- het aantal bezoeken en bezoekers van coffeeshops;
- kenmerken van coffeshopbezoekers (onder andere: ingezetenschap van Nederland) en van hun gebruik en aankoopgedrag;
- het aandeel cannabisgebruikers dat cannabis koopt in de coffeshop en/of daarbuiten en kenmerken van deze gebruikers (onder andere: ingezetenschap van Nederland en gebruik) en van hun aankoopgedrag.

Deze uitkomsten zijn kwantitatief gemeten en zowel cross-sectioneel als longitudinaal (in een cohort van cannabisgebruikers). In de hoofdstukken 5, 6 en 7 wordt nader uitgelegd hoe deze metingen precies zijn verricht.

Een van de doelstellingen is om de georganiseerde (drugs)criminaliteit, en dan met name de illegale hennepcultuur, terug te dringen. Doordat met het nieuwe beleid de vraagkant van cannabis wordt ingeperkt, wordt ook de productiekant aangepakt, aldus de Minister van Veiligheid en Justitie. Het meten van veranderingen in de georganiseerde illegale hennepcultuur zou echter apart onderzoek vragen met andere respondenten en andere methoden.²⁰ Binnen het bestek van dit onderzoek was dit niet mogelijk. Dit doel wordt dan ook niet meegenomen in de uitkomstmetingen. Voor het meten van de beheersbaarheid van coffeeshops, die ook tot de doelstellingen behoort, is gebruik gemaakt van open interviewvragen aan de respondenten van de implementatiemeting, die hun inschatting hiervan konden geven. Dit aspect is niet kwantitatief geoperationaliseerd.

In vier steekproefgemeenten is verdiepend etnografisch onderzoek gedaan naar de kenmerken van de illegale gebruikersmarkt van cannabis en de ontwikkelingen die zich daarin hebben voorgedaan tussen begin 2012 en eind 2013.

²⁰ Een verkenning van de onderzoeksbevindingen over de relatie tussen coffeeshops en georganiseerde criminaliteit is opgenomen in bijlage 2.